

tun avioliittoa eivät vapaanrakkauden pi-
rut häirinneet, vaan elettiin niinkuin aina-
kin.

Rietun luontokaan ei kukkunut kuin yh-
den ainoan kerran ryypyssä ollessa hy-
rähti:

Sepä siunattua ois,
jokakerraks jos vois
saada uutta ja hempeämpää.
Kenpä ei oisi nyt
ekkaan kyllästynyt,
kun on tarjolla lempeämpää.

Mutta silloin Ievastiina otti kotikurin
sängynpäästä ja kysyi:

— Häh?

Ja Rietun piti, pahempia seurauksia
välttääkseen, luvata mennä ensi pyhänä ri-
pille ja heti paikalla hakea Ievastiinalle
puoli litraa puolentoista markan portviiniä.

Ja juuri sentähden, kun heidän avioliit-
tossansa ei „senkään pahempia” vastuksia
ollut, Ievastiina, tunteakseen ja itsensä sydä-
mimensä pohjasta surulliseksi, pani pääl-
lensä kaksi mustaa pukua heti, kun sai
kuulla että Rietu eräänä aamuna, ensin
hirtettyänsä kuusi koiraa, oli vetänyt it-
sensä seitsemänneksi rinnalle. Kertaakaan